

PROTOKÓŁ

A6.
33

Waszawa, dnia 27 stycznia 1950 r. Sędzia Apl. Sądowy Mieczysław Kłoniecki, działając na zasadzie Dekretu z dnia 10 XI. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 293) o Głównej Komisji i Okręgowych Komisjach Badania Zbrodni niemieckich w Polsce, jako członek Głównej Komisji, przesłuchał w trybie art. 255 w związku z art. 107, 115 Kodeksu Postępowania Karnego niżej wymienioną osobę, która zeznała co następuje:

Nazywam się

Imię : Narwiak : Szymbekielin Jadwiga z d. Gajda

Data i miejsce urodzenia: 18. 3. 1920 w Waszawie

● Imiona obojętow : Bolesław i Józefa z d. Rychnowskich

Pochodzenie p. i mat. polska

Wyznanie: ewangelicko-kat.

Wykształcenie: średnie

Zewód: ewangelicka

Miejsce zam.: ul. Jeruzalemka 49 w 42

Rodziność: niekatana.

Wypadek powstania warszawskiego 1944 roku zastał mnie w domu przy ul. Wolskiej 53. Dnia 3-go sierpnia 1944 roku weszli do naszego domu Niemcy, rdeje mi się SS-mani. Kazały wyjść tylko jednym tyle kobietom, jak i mężom z nimi. Poprowadzili nas do kościoła św. Wincentego przy ul. Wolskiej (Nr. 84, róg 86). Po drodze, gdy przechodziliśmy kolo ulicy św. Mę. ja uciekłam w tą uliczkę do fabryczki mleka znajdującej się po Dobrowskich. Stały Niemcy dnia 5-go rano wyprowadzili nas do kościoła. Niemcy porwali jescze rano wychodząc kobietom po intencje do domów. Wysiąlam ramię z kilkoma jescze kobietami. Dom nasz, którym pierwsze naszego domu już się połączyły. Tu w domu zastałam jescze kilka starszych kobiet które gasiły pasty, biegły po kuchni po kuchni. Pojawili się też moja siostra i siostra moja siostra na ul. Skierowickiej w domu nr. 34, której dom rozbaczył, co się z nią dzieje. Z ul.

34

skieriewickiej ludności jeszcze nie była wyorcena. Wyglądało to na ogół spokojnie. Dlatego rozmówami matką i postrnymi z powrotem do Kościoła, gdzie bez mojego żanu Szpiedzela. Po drodze nar zwrócił uwagę do mojego domu. Rzemieślnik z p. Lesczycińską przejęty, wywrócił do Kościoła. W domu naszym pozostały jeszcze kilka paci, które jut do nas wrócić nie wrócili. Tego samego dnia t. j. 5-go sierpnia 1944 roku, Niemcy wprowadzili wszystkich mężczyzn od lat 15 mniej wręcz, nawet chłopczyków. Dniu od Kościoła zamknęli, tak, że nie widziałymy, co się dalej z mężczyznami typu stano. Niem, il do dnia jutż żaden z nich nie zwolnił się.

Następnego dnia wprowadzili mężczyzn wszystkich wę piechotę, z Kościoła do oboru Prejsionego w Pruszkowie.

Po powstaniu dowiedziałam się, że ludność ulicy Skieriewickiej została wymordowana przez Niemców. Ciała zabitych zostały spalone, tak, że żadne ślady tej zbrodni nie pozostały. W popiele tylko wypalonych domów znajdują się rozbiegłe metalowe drobinki, które były w garderobie tych osób. W ten sposób zginęła i moja matka. Moje co wręcz o zbrodni nad ul. Skieriewickiej mogły być powiedzieć młodych dziewcząt 19-20. letni Brzyski Eugeniusz zmarł w Garbowej Miejskiej ul. Dworskie 25. Na tym protokołu zakończono i podpisano.

Protokołowałam:

Teresa Zoll

Szpydzelin Jadwiga

G. Skorina